

הת (באר שבע) 9757-07-24 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום נ' ג'אבר אלדהיני

ה"ת (באר-שבע) 9757-07-24 - מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום נ' ג'אבר אלדהיני ואח'שלום באר-שבע
ה"ת (באר-שבע) 9757-07-24
מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

נגד

1. ג'אבר אלדהיני
- באמצעות עו"ד מוטי אזולאי
2. איסמעיל אלדהיני
- באמצעות עו"ד יריב נועם
3. עטיה אלהריף
- באמצעות עו"ד מוטי יוסף
4. בכר אבו עפאש
- באמצעות עו"ד ניר ישראל
5. יוסף זניד
- באמצעות עו"ד ציון קינן
6. אדם אבו רקייק
- באמצעות עו"ד ליאור שביט
7. קאיד עבודה
- באמצעות עו"ד דורון שטרן
8. פאיז מסעודין
- באמצעות עו"ד נס בן נתן
9. ראזי אל דוג'י
- באמצעות עו"ד יאיר דרייגור
10. סאמי עתאיקה
- באמצעות עו"ד אסתר בר ציון ועו"ד ויקטור אוזן
11. ג'מאל טראבין
- באמצעות עו"ד זיאד אלבאז
12. פאטמה טראבין
- באמצעות עו"ד מאור שגב

בית משפט השלום בבאר-שבע

[21.09.2025]

לפני כבוד השופט אסיף גיל

באמצעות עו"ד

החלטה בעניינם של המשיבים 4, 5 ו-8

רקע כללי

1. מונחת בפניי בקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים למשך 180 ימים נוספים לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ").
2. כנגד המשיבים וחשודים נוספים מתנהלת חקירת משטרה בשילוב רשות המיסים בגין חשד לביצוע עבירות הלבנת הון, קשירת קשר לפשע, יבוא סמים מסוכנים, ניהול נש"פ ללא רישיון, שימוש אסור במקרקעין וכן עבירות מס בהיקף של מאות מיליוני שקלים.
3. על פי החשד, החשודים המרכזיים בפרשה ניהלו בצוותא חדא בנק מחתרתי בפזורת שבט מסעודין אל-עזאזמה בנאות חובב, לרבות מתן שירותים פיננסיים, ערבויות לעסקאות פיננסיות, הלוואות ועוד. עוד על פי החשד, המקור לעסקאות הוא בעבירות פליליות חמורות, לרבות עסקאות סמים ואמל"ח חוצות גבולות, בהיקפים כספיים עצומים. בעשותם כן, החשודים העיקריים עברו לכאורה את העבירות שצוינו לעיל ואף הקלו בביצוע עסקאות הסמים והאמל"ח הקשורות לשירותים הפיננסיים שניתנו עבורן.
4. המשיבים נמנים על החשודים המשניים בפרשה, ומוגדרים כלקוחות הנש"פ, אשר ביצעו עסקאות פיננסיות בהיקפים גדולים, לרבות הפקדות, משיכות והעברות של סכומי כסף במטבעות שונים.
5. מהמשיבים נתפס רכוש רב, ובכלל זה נדל"ן, רכבים, כספים במזומן, חשבונות בנק, יתרות בחשבונות, תכשיטים, מסמכים, טלפונים, ועוד - הכל כמפורט בנספחים שצורפו לבקשה ביום 17/7/2025.
6. יצוין כי הרכוש התפוס בעניינו של המשיב 4 הוא סכום כסף במזומן בסך של 4,306 ₪, יתרה במזומן בחשבון העו"ש בסך של 2,310 ₪ ורכב מסוג 'רוביקון' מ.ר. 84718502 (אשר שוחרר בתנאי "חלופת תפיסה", אולם בפועל נותר תפוס בידי המבקשת); ואילו הרכוש התפוס בעניינו של המשיב 8 הוא יתרה במזומן בחשבון העו"ש בסך של 138,923 ₪.

7. ביום 16/2/2025 הוריתי על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום בעניינם של המשיבים, תוך שעמדתי על עיקרי התשתית הראייתית כנגדם. בפסקאות 7 עד 15 התייחסתי להשתלשלות העניינים בפרשה זו ביחס לכל אחד מהמשיבים.
8. עיקרן של ההחלטות הקודמות בעניינם של המשיבים הוא המשך החזקת הרכוש התפוס בידי המבקשת, כאשר הרכבים שנתפסו בפרשה שוחררו בתנאי "חלופת תפיסה". עוד יצוין כי חלק מהרכבים לא שוחררו בפועל, וזאת נוכח אי-עמידה בתנאי החלופות שנקבעו בעניינם.
9. למען שלמות התמונה, יצוין כי במקביל לדיונים בעניינם של המשיבים, התקיימו בפניי גם דיונים בבקשות המבקשת להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של החשודים המרכזיים (מנהלי הנש"פ). ביום 4/6/2025 הוריתי על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם לתקופה בת 180 יום, כאשר ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי נדחה (ע"ח 71651-06-25, החלטה מיום 21/8/2025).
10. הואיל ובהחלטות אלו נדרשתי בהרחבה לטענות הצדדים, לא מצאתי מקום להרחיב על השתלשלות העניינים ועל התשתית הראייתית כנגד המשיבים פעם נוספת. יצוין כי מהמשיבים נתפס רכוש רב כאמור, וכן כי עיקר פעולותיהם כ"לקוחות" בנש"פ הוא ביצוע עסקאות פיננסיות (משיכות, העברות, הלוואות ועוד) בסכומים שנעים בין מאות אלפי שקלים למיליוני שקלים.
- הבקשה והתשובה
11. בבקשה הנוכחית, עותרת כאמור המבקשת להמשך ההחזקה ברכוש שנתפס מהמשיבים. נטען כי התיק עבר לבחינת הפרקליטות, יש פרקליט מלווה וכעת היחידה החוקרת עוסקת במספר השלמות חקירה שהתבקשו.
12. המשיבים 4, 5 ו-8 התנגדו לבקשה, ואילו יתר המשיבים לא הגיבו לה. משכך, ביום 6/8/2025 ניתנה החלטה מפי כב' השופט א' דורני-דורון על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום באשר למשיבים 3-1, 8-6 ו-12-9, ואילו ביחס למשיבים 4, 5 ו-8 נקבע דיון בבקשה בפניי.
13. בדיון שהתקיים ביום 10/9/2025 ציינה ב"כ המבקשת כי תיק החקירה מצוי בימים אלה בהשלמת חקירה. הוצג מסמך מהפרקליט המלווה מיום 12/6/2025 וכן מזכר מהחוקר המלווה את התיק ביחס להשלמת חקירה מהותית הקשורה לאחת הראיות המרכזיות כנגד המשיבים. עוד הוסף כי בהתאם להחלטות שניתנו בעניינם של החשודים המרכזיים בבית משפט השלום ובבית המשפט המחוזי, הרי יש מקום להורות על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים גם בעניינם של המשיבים.

14. נוסף על כך, בדיון הציגו המבקשת והמשיב 5 הסכמה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים למשך 180 ימים תוך שחרור נכס נדל"ן תפוס (מגרש בעיר ירוחם) לידי המשיב 5.
15. ב"כ המשיב 4 התנגד לבקשה. נטען כי אין מקום להמשיך לתפוס את רכושו של המשיב 4. מאז ההארכה הקודמת לא השתנה דבר, המשיב 4 לא הוזמן לכל חקירה ואף לא בוצעו פעולות חקירה שאינן קשורות במשיב 4. עוד נטען כי בנקודת הזמן הנוכחית, יש מקום להראות התחזקות של התשתית הראייתית, ומכל מקום נראה כי הפרקליטות לא שוקדת על הטיפול בתיק ועל קבלת החלטה זו. ביחס לרכב ה'רוביקון', נטען כי לא נמצאה חברת ביטוח שמסכימה לבטח את הרכב, ומשכך יש מקום לבטל רכיב זה או להפחית מסכום ההפקדה שנקבע.
16. גם ב"כ המשיב 8 התנגד לבקשה. צוין כי שמו של המשיב 8 מופיע בפנקסים שנתפסו ואין עוד ראייה מעבר לכך. מדובר בבקשה שלישית להארכה, ועל כן הגיעה נקודת האיזון במסגרתה על בית המשפט לשחרר לפחות חלק מהתפוסים. עוד נטען כי המסמכים מאת הפרקליטות הם מלפני כשלושה חודשים ולדיון הנוכחי לא הוצג כל מסמך עדכני שילמד על אודות התקדמות הטיפול בתיק. לפיכך, סבור ב"כ המשיב 8 כי יש להורות, למצער, על שחרור חלק נכבד מסכום הכסף התפוס בעניינו של המשיב 8.
17. טענה משפטית נוספת מפי ב"כ המשיב 8 קשורה לצו מניעה (איסור דיספוזיציה) שהוצא בפרשה זו ביחס למספר רכבים, ביניהם 2 רכבים שבבעלות המשיב 8 ורעייתו (צ"א 51770-07-24 שנחתם ביום 22/7/2024). נטען כי הגם ששני רכבים מתוצרת ג'יפ ארה"ב (מ.ר. 92283101 ו-12771603) המופיעים בצו תפוסים רישומית בלבד, ובהינתן שתוקף הצו הוא למשך 180 ימים והמבקשת לא ביקשה את הארכתו של הצו או חידושו - הרי יש להסיר את צווי המניעה ביחס לרכבים אלו.
18. ב"כ המבקשת טענה בעניין זה כי הרכבים שבבעלות המשיב 8 ורעייתו לא נתפסו בפועל, ולמעשה לא אותרו עד היום על-ידי המשטרה. צוין כי אם יוסרו צווי המניעה, בו ביום הרכבים יימכרו ובכך נכסי המשיב 4, המיועדים כאמור לחילוט, יוברחו. על כן, עתרה המבקשת להאריך גם את תוקפם של צווי המניעה.
- דיון והכרעה
19. לאחר שעברתי על חומר החקירה שהוגש לעיוני בעניינם של המשיבים 4 ו-8 ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, החלטתי להורות על המשך ההחזקה בתפוסים למשך 180 יום נוספים. להלן אנמק את קביעתי.

20. המסגרת החוקית והמשפטית תוארה בהרחבה בהחלטות הקודמות בעניינים של המשיבים, ולא ראיתי מקום לחזור עליה בהחלטה הנוכחית. ראוי אך לציין כי תכלית תפיסת הרכוש בתיק זה מבוססת על עתירה עתידית לחילוט מטעם המבקשת, כפי שנקבע בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.3.2017) (להלן: "עניין ברוך").
21. החלטה בבקשה להארכת תוקף החזקה בתפוסים מצריכה הפעלת שיקול דעת ועריכת איזונים. מחד, זכותם של המשיבים לקניינם והצורך לקבוע אמצעי שפגיעתו בקניין פחותה; ומאידך, מתן סעד אפקטיבי שיבטיח את מימוש החילוט לאחר הרשעה, שישמר את ערך הנכסים התפוסים וימנע את הברחתם. בבואו להכריע בבקשה, על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את קצב התקדמות החקירה וכן את הטיפול התביעתי בתיק.
22. כפי שנקבע בהחלטות קודמות, קיים כנגד המשיבים "פוטנציאל חילוט", משמע החשדות כנגד המשיבים מקימים יסוד סביר לכך שאם יוגש כתב אישום כנגדם והם יורשעו בעבירות המיוחסות להם - אפשר יהיה להורות על חילוט הרכוש בסיום ההליך הפלילי.
23. כפי שנקבע בהחלטות קודמות, המשיב 4 חשוד כמי שביצע פעולות פיננסיות בנש"פ המחתרתי בסכום כולל של למעלה מ-1.2 מיליון ₪ (הפקדות, משיכות והעברות), וזאת בין החודשים דצמבר 2023-מאי 2024. המשיב 8 חשוד כמי שביצע פעולות פיננסיות בנש"פ בסכום כולל של למעלה מ-4.4 מיליון ₪ (הפקדות, משיכות והעברות) בין החודשים ינואר 2024-מרץ 2024.
24. גם בשלב הנוכחי ניתן לקבוע כי ליבת הראיות הקושרות את המשיבים 4 ו-8 לעבירות המיוחסות להם היא תיעוד של הפעולות הפיננסיות, כפי שנראו בספרים ופנקסים שנתפסו במתחם ביתם של החשודים העיקריים. זו היתה ועודנה הראייה הקונקלוסיבית בתיק החקירה.
25. עוד נזכיר כי המשיבים 4 ו-8 אינם בעלי איתנות כלכלית מספקת כדי להחזיק ברכוש התפוס. מחומר הראיות עולה כי אלו בעלי הכנסות חוקיות נמוכות בהשוואה לשווי התפוסים ואף הם לא סיפקו הסברים סבירים לרכוש שנתפס באמתחתם.
26. איני שותף לעמדת ב"כ המשיב 4 ולפיה תנאי להארכת תוקף החזקה בתפוסים הוא הצבעה על חיזוק של המסד הראייתי. כאמור לעיל, התיק נמצא כעת בהשלמת חקירה מורכבת יחסית, ובהתאם למסמכים שהוצגו לעיוני וסומנו אג/1-אג/2, נוכחתי כי הן היחידה החוקרת והן הפרקליטות לא שוקטות אל השמרים, ולמעשה פועלות על מנת לאשש או להפריך את הראיות המרכזיות שנתפסו כנגד כלל החשודים בפרשה. נוסף על כך, דומה שהמסמך שסומן אג/2, שהתווסף לתיק החקירה ממש בימים האחרונים, מהווה ראייה בעלת משקל לא מבוטל הן כנגד החשודים המרכזיים בפרשה והן כנגד המשיבים. כך או כך, כאשר תיק מועבר לבחינה של התביעה ובמקביל גם מבוצעת השלמת חקירה ממוקדת שטרם הניבה תוצרים סופיים, אזי ככלל אין ציפייה להתחזקות המסד הראייתי, כפי שנטען לעיתים בהליכי מעצר ימים. עוד נזכיר כי אף ביחס לסוגיה זו נקבע לא אחת כי התחזקות החשד הסביר אינה בבחינת תנאי להארכת מעצר לצורכי חקירה (ר' למשל בש"פ 8841/13 דבאש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2013); עמ"י (מח' ב"ש) 64098-06-24 מדינת ישראל נ' אלסאנע [לא פורסם] (28.6.2024); עמ"י (מח' ב"ש) 46046-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני [לא פורסם] (21.2.2022)).

27. דברים אלו קיבלו ביטוי גם בהחלטת בית המשפט העליון ב-רעת"ח 45581-03-25 פרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.4.2025):

"אין בהארכת תקופת החזקת התפוסים כשלעצמה משום טעם להערכה מחודשת של התשתית הראייתית, מקום שנקבע בעבר כי זו מספקת לשם תפיסת הנכסים. טענותיו של המבקש לעניין עוצמת הראיות... נטענו באורח כללי, מבלי שהובהר כהלכה כיצד יש באלה להשליך על עוצמת הראיות בעניינו, וממילא אין בהן כדי להקים עילה לבחינה מחודשת של הראיות".

28. עוד מצאתי להפנות להחלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט א' ברסלר-גונן) בערר שהוגש על החלטת הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של החשודים המרכזיים (ע"ח 71651-06-25 אלעמראת ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.8.2025) ולפיה "ניתן לומר כי הגם שהחקירה נמשכת כבר זמן רב, ועמה גם החזקת התפוסים, החקירה נמשכת ומבוצעות השלמות חקירה נדרשות וקיים צפי לסיומה, שהגם שהוא אינו בטווח הקרוב, הריהו "נראה לעין". במצב דברים זה, אין לומר כי מדובר בתפיסת רכוש בחקירה "מדשדשת". הואיל ומדובר באותה הפרשה ובאותן השלמות חקירה, דומה שכוחה של קביעה זו יפה גם בעניינם של המשיבים 4 ו-8. 29. בנסיבות שתוארו, לא מצאתי מקום להורות על השבת התפוסים או חלקם לידי המשיבים 4 ו-8. נזכיר כי שווי הרכוש התפוס בעניינם של המשיבים נמוך לאין שיעור מהיקף העבירות המיוחס להם, כאשר הפסיקה חזרה וקבעה באופן עקבי כי בהינתן שהיקף העבירה (או "שווי עבירות", כפי שהוגדר בבש"פ 1093/20 דבש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.2.2020)) גבוה בהרבה משווי התפוסים - כפי שאכן כך הם פני הדברים בעניינם של המשיבים 4 ו-8- ישנה הצדקה לתפיסת הרכוש בשלב הסעדים הזמניים לצורך עתירה עתידית לחילוט מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"). זאת, בכפוף לדיות הראיות ולצורך לנקוט אמצעי שפגיעתו בזכות הקניין פחותה.

30. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בעניין ברוך:

"נראה כי אין חולק כי האינטרס הציבורי בכך שחילוט יתאפשר בסוף ההליך חשוב ומרכזי. מקום בו הרווח הכספי רב הוא, נדרש המרוויח לנקוט צעדים כדי לשמור את אשר נפל בחלקו. כך בפעולות כלכליות על פי דין וכך בפעולות כלכליות שלא על פי דין. מידה כנגד מידה - המענה לרצון העבריין המלבין כספים לשמור על ההון הפסול הוא צעדים מקדמיים ויעילים של רשויות החוק כדי לשמור על הרווח - גם בדמות רכוש בשווי העבירה - עד לבירור המשפט. הנה כי כן, מנגנון השמירה על הרווח מהווה ציר מרכזי במלחמה נגד הפשיעה".

31. נימוקים אלו אף הובילו למסקנה כי לא ניתן להקל בתנאים שנקבעו כתנאי "חלופת תפיסה" באשר לרכבים, כפי שצוין בסעיף 8 לעיל.

תוקפו של צו המניעה (איסור דיספוזיציה)

32. עוד מצאתי גם לדחות את הטענה המשפטית שהעלה ב"כ המשיב 8 ביחס לתוקפו של צו איסור דיספוזיציה שהוצא במסגרת צ"א 51770-07-24. מדובר בצו מניעה והמצאת מסמכים לכלי רכב ושיט בהתאם לסעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ וכן סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון. הצו מורה לרשויות להימנע מכל פעולה ביחס למספר רכבים, וביניהם, כאמור, שני רכבים בבעלות המשיב 8 ורעייתו.

33. בפועל, כפי שצינה ב"כ המבקשת בדיון - רכבים אלו לא נתפסו, ולמעשה המשטרה לא הצליחה לאתרם מתחילת החקירה בחודש יולי 2024.

34. סעיף 35 לפסד"פ קובע כדלקמן (ההדגשות אינן במקור):

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

35. בניגוד ליתר הרכבים המופיעים בצו, שחלקם הגדול נתפס בפועל בידי המבקשת ואף התבקשו הארכות תקופות התפיסה בעניינם, הרי הרכבים שבבעלות המשיב 8 ורעייתו לא נתפסו עד היום. על-כן מדובר ב"תפיסה רישומית" בלבד, דהיינו הטלת צו שיפוטי המונע מכירת הנכס, השכרתו, שעבדו וכיו"ב. אגב כך, ובניגוד לצווים שיפוטניים אשר מסייגים את תוקף הצו לתקופה מסוימת (ר' למשל סעיף 3(ה) לנוהל אח"מ 300.01.066 בקשה להוצאת צו חיפוש המגביל את תוקפו ל-30 יום) - בסעיף 9 לצו המניעה נקבע כי "הצו ישאר בתוקפו עד למתן החלטה אחרת".

36. מנגד, צו לתפיסה והקפאה של חשבונות וחפצים שהוצא בעניינו של המשיב 8 ויתר המשיבים לבקשה (צ"א 52699-07-22), שגם הוא נחתם על-ידי ביום 22/7/2024, מצווה על כל תאגיד בנקאי להעביר לידי המבקשת כל נכס פיננסי (חשבונות בנק, חסכונות, פקדונות, ני"ע, הלוואות וכיו"ב) שבבעלות המשיב 8. מכוחו של צו זה נתפס סכום הכסף שצוין בסעיף 6 לעיל. פשיטא שצו זה, שצוין גם בנספח לבקשה, עונה על תנאי סעיף 35 לפסד"פ והלכה למעשה הוא נכלל בגדרה של הבקשה הנוכחית להארכת תוקף ההחזקה ברכוש התפוס. אגב כך יודגש, כי לא ניתן תוקף לצו זה עד החלטה אחרת, שכן מדובר בחפץ שיש להשיבו לבעליו או לעתור להארכת תוקף התפיסה בו בהתאם לחוק.

37. לסברתי, מקום בו מדובר בנכס שלא נתפס בפועל על-ידי המשטרה, ואף קיים יסוד סביר ל"העלמתו" בידי המשיב 8, קיים ספק אם מדובר בחפץ שנתפס בהתאם לסעיף 32 לפסד"פ. כשם שהרכבים לא נתפסו בפועל על-ידי המשטרה, ברי כי לא ניתן להחזירם בהתאם לסעיף 35 לפסד"פ. המסקנה המתבקשת מכך היא כי צווי מניעה הקובעים איסור דיספוזיציה לנכסים שיש חשד לגביהם שהוברחו על-ידי חשוד ולא נתפסו בפועל, אינם עונים להגדרת חפץ כמשמעותו בפסד"פ, ומשכך לא חלה עליהם תקופת התפיסה הקבועה בסעיף 35 לפסד"פ.

38. אמנם, נקבע בפסיקה כי הקפאת חשבון בנק מהווה "תפיסת חפץ" כמשמעותה בסעיף 32(א) לפסד"פ (ר' בש"פ 5015/99 התאחדות משפטנים בלתי תלויים נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(1) 657, 664; בש"פ 3190/14 שמעון נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו] (25.6.2014) ובבש"פ 5828/23 מדינת ישראל נ' תורג'מן [פורסם בנבו] (5.2.2024)). עם זאת, חרף הדמיון לכאורה בין הקפאת חשבון בנק לבין צו איסור דיספוזיציה המוטל על רכב, יש להבחין בין שני המקרים: בעוד שבמקרה של חשבון בנק, "הקפאתו" היא הדרך המעשית היחידה ל"תפיסתו"; הרי ביחס לרכב, מדובר בנכס מוחשי שניתן לתפוס בפועל. כאשר הרכב לא אותר ולא נתפס על-ידי המשטרה, אין מקום להחיל עליו את הדין החל על "חפץ שנתפס" לפי סעיף 32 לפסד"פ. קשה אפוא לראות בצו המניעה על רכב שלא נתפס אמצעי שיכול לשמש תפיסה של ממש, ועל כן סבורני כי אין תחולה לסעיף 35 לפסד"פ בעניינו.

39. לצד האמור, אף אם תמצי לומר כי קיימת תחולה לסעיף 35 לפסד"פ בכל הקשור לצווי איסור דיספוזיציה, הרי בסמכותו של בית המשפט להאריך תנאים שנקבעו בצו גם למפרע, ואין באיחור בהגשת הבקשה מצד המדינה כדי לשלול סמכות זו. הדבר נקבע בשורה ארוכה של החלטות, לרבות בהקשר של סעיף 35 לפסד"פ, כפי שנקבע למשל בבש"פ 5564/14 טנגבאום נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.9.2014) ובבש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (2000) (ור' גם בהקשר של סעיף 10(א) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 - בש"פ 5439/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (1.8.2018); בהקשר של סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - בש"פ 941/21 מדינת ישראל נ' פלונית [פורסם בנבו] (22.11.2021); בהקשר של סעיף 44 לצו בדבר הוראת ביטחון [נוסח משולב] (יהודה והשומרון) (מס' 1651), תש"ע-2009 - בג"ץ 6760/22 אבו עלי נ' בית המשפט הצבאי לערעורים [פורסם בנבו] (12.10.2022); בהקשר של סעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - בש"פ 9997/07 גיאורגדזה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.12.2007)).

סוף דבר

40. לאור כל המקובץ לעיל, אני מורה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של המשיבים 4, 5 ו-8 (ולמען הסר ספק - גם את צווי המניעה שהוטלו בצ"א 51770-07-24) ב-180 ימים נוספים.

41. בהתאם להסכמת הצדדים, צו מניעה שהוטל על מגרש מספר 79 בעיר ירוחם (גוש 39267 חלקה 134) שבבעלות המשיב 5 (צ"א 51818-07-24) - יבוטל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

חומר החקירה מוחזר למבקשת באמצעות המזכירות.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ה, 21 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.